

Af *H. C. Toft* til landbrugsministeren (31. juli 1973):

„Vil ministeren oplyse, hvornår loven om modernisering af jordbrugsbedrifter sættes i kraft?“

(Spm. nr. 311).

Begrundelse.

Mange landmænd står over for modernisering af bedrifterne, men afventer lovens ikrafttræden. Det er nu fire måneder siden, loven blev vedtaget af folketinget, men siden har landbruget ventet på bekendtgørelsen om retningslinjerne, der skal opfyldes for at kunne opnå moderniseringsstøtten. Det er af væsentlig betydning, at der snarest kommer meddelelse herom, så der kan komme gang i modernisering af jordbrugsbedrifterne, så vi bedst muligt kan udnytte EF-fordelene for landbruget. De gamle EF-lande har kunnet udnytte støtten fra „Feogafonden“ til støtte for modernisering af jordbrugsbedrifter gennem længere tid; det er på tide, at vi kommer i gang i Danmark hermed, idet den hidtidige danske lovgivning til støtte for nye produktionsbygninger ikke kan udnyttes mere.

Landbrugsminister *Ib Frederiksen*s svar (3. august 1973):

Som bekendt skulle loven om støtte til modernisering af jordbrugsbedrifter i henhold til artikel 17, stk. 3, i EFs rådsdirektiv 72/159 EØF forelægges for EF-kommissionen til udtalelse med henblik på undersøgelse af, om betingelserne for fællesskabets finansieringsstøtte er opfyldt. I overensstemmelse hermed er såvel loven som det foreliggende udkast til bekendtgørelse om støtte til modernisering af jordbrugsbedrifter forelagt EF-kommissionen til udtalelse, og der har været og føres fremdeles drøftelser med kommissionen. Det må forventes, at bekendtgørelsen om retningslinjerne for lovens administration vil kunne sættes i kraft i løbet af efteråret.

Jeg gør opmærksom på, at de gamle EF-lande, uanset at de har haft betydelig længere tid til forberedelserne, først for nylig har opnået EF-kommissionens godkendelse af deres moderniseringslovgivning. Dette gælder endda ikke for samtlige de gamle EF-lande.

Af *Inger Lise Petersen* til statsministeren (2. august 1973):

„Statsministeren bedes forklare, hvordan han den 2. juli i år i en besvarelse til 3.728 underskrivere på en protestadresse kan hævde, at undervisningspligtige åndssvage børn ikke omfattes af grundlovens § 76.“

(Spm. nr. 312).

Begrundelse.

Den 6. januar 1972 ratificerede den danske regering med folketingets samtykke den juridisk bindende FN-konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder. En af begyndelserne herfor var, at man anså de krav, som konventionens artikel 13 stiller, for at være opfyldt i dansk ret, bl. a. i kraft af grundlovens § 76.

Kravene i den omtalte konventions artikel 13 er ubetingede og indeholder den bestemmelse, at medlemslandene anerkender, at enhver har ret til undervisning, og at undervisningen skal sigte mod den fulde udvikling af den menneskelige personlighed og værdighed. Desuden fastsætter artiklen, at grundundervisningen skal være obligatorisk og stå gratis til rådighed for alle.

Den danske grundlovs § 76 siger, at alle børn i den undervisningspligtige alder har ret til fri undervisning i folkeskolen.

De i protestadressen omtalte ikke underviste åndssvage børn kan under den nugældende lov imidlertid ikke optages i folkeskolen, og de har heller ikke behov for og kan ikke leve op til folkeskolens nuværende almindelige krav. Deres behov er optræning i dagligdags funktioner til styrkelse af den enkeltes selvstændighed. Men samfundet har stadig ikke givet dem alle mulighed for at få dette behov dækket.

Med henvisning til regeringens og folketingets begrundelse for at ratificere FN-konventionen, som er juridisk bindende, finder jeg, at statsministerens svar ikke er i harmoni hermed.

Statsminister *Anker Jørgensen*s svar (10. august 1973):

Fru Inger Lise Petersen har spurgt, på hvilket grundlag jeg i mit svar den 2. juli i år på en forældrehenvendelse om åndssvageforsorgens undervisningstilbud har hævdet, at undervisningspligtige åndssvage børn ikke er omfattet af grundlovens § 76.